

om at ændre ved. Det, der har været en diskussion om, var spørgsmålet, om skal man give mulighed for, at institutionerne kan fastsætte karakterer. Og dér ved vi jo, at vi er kommet langt i forhandlingerne, så det spørgsmål finder også en løsning. Jeg mener ikke, der har været nogle problemer her.

Og så er der spørgsmålet om taxametrene. Når jeg mener, at vi ikke har belæg for på dette tidspunkt at sige, at nu har det medført en kvalitetsnænkning, så er det, fordi det kun har virket ét år – ét år! Det første år har været et overgangså, og jeg vil gerne sige for mit og ministeriets vedkommende, at disse overgangsordninger har afstedkommet en række problemer. Så jeg synes, at vi lige må slå koldt vand i blodet og se, om der nu er belæg for, at vi allerede nu skal ændre det. Til gengæld har jeg jo sagt, at hvis det er tilfældet, så ser vi på det, og så er jeg også indstillet på at justere.

Og så blot til sidst spørgsmålet om kvaliteten. Til hr. Rahbæk Møller vil jeg sige: Jeg mener, at »Universiteter i vækst« på næsten hver side understreger kvalitetshensynet – ellers må planen læses igen. Jeg deler i hvert fald helt hr. Rahbæk Møllers og mange andres opfattelse: at vi må sikre høj kvalitet i de videregående uddannelser.

Og så var der spørgsmålet om, hvorvidt de unge er gode nok eller de er dårligere, end de var før. Nu har rygtet om de unge mennesker jo altid været dårligere end virkeligheden; der har altid været noget galt med de unge mennesker, også dengang vi var årgangen, ikke? Men det går jo alligevel.

Men da jeg sagde, at der faktisk meget langt er tilfredshed med de studerende, man modtager, tror jeg også, jeg sagde, at der er enkelte områder, hvor de ikke er tilfredsstillende. Det er nævnt her, at i de naturvidenskabelige fag står vi for svagt i dag, og det er noget, vi bør søge at rette op på allerede fra folkeskolen. Det nye fag, natur og teknik, skulle blandt andet have det formål på det lange sigt at gøre de unge – specielt også pigerne – stærkere interesseret og se, om vi kan få løftet niveauet hele vejen op igennem. For jeg medgiver, at det er der brug for.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hvad angår adgangsbegrænsning til bachelor/kandidatniveau: Nej, det er rigtigt, som ministeren siger, at der aldrig nogen sinde har været nogen adgangsbegrænsning. Ikke desto mindre

tror hele befolkningen, at der er indført en adgangsbegrænsning, og det lægger de for had. Og selve muligheden for, at det kan indføres, gør det umuligt i praksis at dementere det. Det kunne opstå, rent faktisk kan det opstå, og der er faktisk nogen, der har planer om at indføre det.

Derfor er der ikke andet at gøre – og det er vi adskillige der har erkendt; jeg har noteret mig, at det faktisk gælder alle partierne, og jeg troede, det også gjaldt ministeren, men nu er jeg atter en gang i tvivl om det – end at få slået fast, også for ministerens vedkommende, at der ikke bliver adgangsbegrænsning, så vi kan få ro om det. For vi ved godt, at blot der ét sted bliver adgangsbegrænsning, så har vi smadret bachelorreformen. Så bliver bachelorer et affaldsprodukt, og det kan vi ikke være tjent med; så burde vi slet ikke have gennemført reformen.

Så endelig om de skadelige virkninger ved taxametersystemet: Ministeren siger, at det kun har varet et år. Det er ikke rigtigt. Det er rigtigt under den nuværende form, men lignende principper har jo kørt siden slutningen af 1970'erne. I begyndelsen var der jo bare en anden måde at finansiere på. Dér, hvor det begyndte at slå, var, da det kørte sammen med nedskæringerne. Så begyndte det lige pludselig at kunne ses. Det varede en del år, men i slutningen af 1980'erne begyndte der nogle steder et skred, og det breder sig. Og det, der sker nu, er jo, at man indfører en facon, så det virker hurtigere, og det vil sige, at faren er større.

Det er ikke noget, der er sket sådan inden for et år. Det er en proces, som havde været i gang i nogle år, men som bare er blevet tydeligere og tydeligere, og jeg er meget enig med hr. Frank Dahlgaard og fru Ulla Tørnæs i, at vi skal gøre noget ved det, fordi det er skadeligt for kvaliteten. OECD var også meget klar i sine anbefalinger her.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

For god ordens skyld: Der er ingen adgangsbegrænsning, og der har ikke været planer om nogen adgangsbegrænsning; men det er ikke forkert, som hr. Rahbæk Møller siger, at der er mange, der har haft den opfattelse rundt omkring. Jeg har også mødt den. Jeg håber ikke, det er hr. Rahbæk Møller, der ved til stadighed at diskutere det emne giver indtryk af, at der er en adgangsbegrænsning, for det er der ikke.

Det, der har været diskuteret, er, om man i de kriterier, som institutionerne suverænt selv skal